

До
Президента на
Република България
Народно събрание
Министерски съвет

Д Е К Л А Р А Ц И Я
От Обединени евангелски църкви в България
и други регистрирани вероизповедания

Изразяваме безпокойството си от обстоятелството, че в цялата страна е предприет почин за приемането на общински наредби, регламентиращи реда за осъществяване на религиозна дейност. По същество наредбите не се различават една от друга, но целта им е една и съща, а именно – напълно да подчинят упражняването на правото на религия на органите на местната власт. Като цяло тези наредби са в пряко противоречие с Конституцията и законите на Република България и Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи.

1. В противоречие с чл.6 от Конституцията се налага религиозна дискриминация спрямо местните поделения на вероизповеданията;

2. В противоречие с чл.13 от Конституцията вероизповеданията вече не са свободни и престават да бъдат отделени от държавата. Наредбите въвеждат изисквания, които почиват формално върху Закона за вероизповеданията, но текстовете на последния противоречат на Конституцията и не се прилагат. Например, изисква се изповеданията своевременно да изплатят за сведения на общината издаваните от тях послания, окръжни, други книжа съгласно чл.15 от Закона за вероизповеданията; да предоставят при поискване от кмета бюджета и приходоизточниците си съгласно чл.13 от Закона за вероизповеданията; да декларират пред кмета получени помощи от чужбина;

3. Въвеждат се ограничения, които не са предвидени в закона, отнасящи се до забрани за разпространение на религиозна литература, развиване на религиозно-просветна и благотворителна дейност;

4. В нарушение на чл.43, ал.3 от Конституцията се въвежда изискване за предварително разрешение за събрания на закрито;

5. Налагат се административни наказания, включително спиране на дейността, като това право не е делегирано на местната власт от централната.

Конституционният съд на Република България в решение №5 от 1992 г. изрично е прогласил, че религиозните общности и институции са отделени от държавата. Недопустима е държавна намеса и държавно администриране на вътрешноорганизационния живот на религиозните общности и институции, както и в тяхното обществено проявление освен в случаите на чл.13, ал.4 и чл.37, ал.2 от Конституцията. С тези наредби се дискриминират почтени български граждани – евангелски вярващи, които започват да бъдат третирани като потенциални престъпници, а евангелските изповедания – като особено опасни секти. По същество си наредбите са нищожни на основание §3, ал. 1 във връзка с чл.5, ал.2 от Конституцията на Република България и като такива не следва да произвеждат правен ефект. В ход са и съдебни процедури по прогласяване на нищожността им.

29 ноември 2000 г.

Декларацията публикуваме със съкращения